

سخن فصلنامه

هوالمحبوب

بیان برخی آموزه های اخلاقی قرآن در قالب شعر و هنر، یکی از شیوه های رایج در تبیین آن ها است. در این شیوه، اشعاری که مضامین اخلاقی دارند، با آیات قرآن مستندنگاری می شوند یا ارتباط مسئله نوپدی با آموزه های اخلاقی قرآن آشکار می گردد. گستردگی این شیوه، همه مسائل و موضوعات اخلاقی نوپدید را در بر می گیرد که با بهره مندی از آموزه های اخلاقی قرآن می توان آن ها را تبیین کرد. حتی بسیاری موضوعات و مسائل که در نگاه اول اخلاقی نیستند، با نگاه اخلاقی نیز می توان به آن ها نگریست و با بهره مندی از مبانی و قواعد برگرفته از آموزه های اخلاقی قرآن، احکام اخلاقی آن ها را تبیین کرد.

در این شماره، با بهره مندی از این شیوه، موضوع صلح و آشتی در اشعار مولوی و با استناد به آموزه های اخلاقی قرآن بازخوانی شده است. همچنین در بازتاب

مضامین تعلیمی- اخلاقی قرآن و روایات در اشعار شاهنامه فردوسی از این شیوه استفاده شده است.

در اثر پژوهشی دیگر، محقق مبنای زیبایی شناختی حیات طیبه را با تکیه بر آیات، بررسی و با نگاه اخلاقی، این مبنای را از آیات، دریافت و آن‌ها را تبیین و توصیف کرده است. در پژوهشی دیگر، محقق در باره خیالی نگاری های مذهبی، آموزه های اخلاقی به کارگرفته در آن‌ها را تبیین کرده و چگونگی اقتباس هنرنگارهای مذهبی را از آموزه های اخلاقی قرآن، آشکار ساخته است.

از این قبیل است، تحلیل فلسفی نقش توحید در فضایل بینشی و گزینشی و رفتاری در نهاد خانواده با تأکید بر آموزه های قرآنی، که محقق با محوریت موضوع خانواده به بیان آموزه های قرآنی و نقش توحید در فضایل بینشی و گزینشی و رفتاری خانواده پرداخته است. در پایان برخی از پژوهشگران به بیان هنجارهای اخلاقی حاکم بر ارتباط با ناهمجنس برگرفته از قرآن و با تمرکز بر سوره های احزاب و نور، روی آورده است.

امید است شیوه به کارگرفته شده در این شماره الگوی مفیدی باشد برای سایر پژوهشگران تا

با بهره‌مندی از آیات وحی و آموزه‌های اخلاقی آن، سعی وافری در اخلاقی‌سازی موضوعات متنوع و مسائل روزآمد کرده و زمینه گسترش آموزه‌های اخلاقی قرآن را در همه موضوعات و مسائل نوپدید، فراهم سازند.

مدیر مسئول
محمد قطبی جشوقانی